

Hans Feddema

Allen weer hartelijk welkom op dit laatste café voorafgaande aan de korte zomerstop en speciaal welkom Hans Kanis, die ik strak nog extra bij jullie introduceer. Mei en juni zijn maanden met veel publieke activiteiten, ook in een stad als Leiden met spannende museumnachten, cultuurweken en universiteitsevenementen, zoals het mooie afscheidscollege van filosoof Gerard Visser 29-5, dat ik bijwoonde en er positief over berichtte op facebook en twitter. Dat we in Leiden een Sterrenwacht hebben, waar Einstein meerdere keren z'n voetstappen zette en met sterke telescopen, die er mogen zijn, intrigeert. Ook als, zoals me 2 weken terug gebeurde, je een keer met 40 mensen naar binnen mag en je sterren en planeten onder deskundige begeleiding mag zien, niet op ware, maar toch een heel andere grootte dan met het blote oog. Ik zag zo voor het eerst Jupiter als grote bal met z'n 4 kleinere manen. Astronomie, dus het deel zijn van een groot kosmisch geheel intrigeert, omdat het helder kan maken wat de kwantumfysica bevestigt en de wijzen al duizenden jaren verkondigden nl. dat niemand en niets afzonderlijk of afgescheiden, dus op zichzelf, bestaat, anders gezegd, dat - net als een vinger moeilijk zonder het lichaam kan functioneren -, niets, ook ons ego niet, (bij krampachtig leven wel een kleine ego-gevangenis genoemd), dus niets in deze kosmos alleen kan bestaan. Misschien vinden jullie astrologie boeiender dan astronomie of meer bij filosofie passen. In m'n boeddhistische dorp Dodanduwa op Sri-Lanka, speelt het een vrij grote rol, geheel in de geest van de volksuitdrukking, dat er 'meer is tussen hemel en aarde'. Er wordt bijv. geen winkel geopend of geen huwelijk gesloten zonder het raadplegen v.d. plaatselijke astroloog.

Materialistisch paradigma

Ik spreek daar als antropoloog, ook filosofisch, geen oordeel over uit, signaleer slechts of maak iets tot voorwerp van onderzoek. Dat laatste zou bij ons eigenlijk ook moeten, maar omdat in het 'materialistische paradigma' de innerlijke en meestal ook onzichtbare kant van dingen vaak wordt ontkend, komt echt objectief onderzoek in deze in het gedrang. De bekende Karen Hamaker is genuanceerder in haar in 2013 verschenen boekje Astrologie voor nu. Zij waarschuwt voor simpele voorspellingen in omstreden krant- en tijdschrijftrubrieken, maar stelt dat astrologie als 'het verbinden van planeten met levens en gebeurtenissen op aarde' niet compleet onzinnig is, ja zelfs 'je kan helpen om inzicht te krijgen in patronen en dynamieken', dus een 'diagnose-instrument voor je kan zijn', ook al moeten we zelf als mens de keuzes maken. Er is een gnostische wijsheid: 'Wie zichzelf kent, kent het Al', dus z'n Bron of het Mysterie, een diepe wijsheid, inhoudende dat wij mensen een micro-kosmos zijn van het (macro-) universum, een wijsheid, die al bij Socrates, de Grieken en in de vele Mysteryscholen van toen aanwezig was. Een eenheidsbewustzijn, dat in de eerste eeuwen van onze jaartelling al gauw verloren ging, plaats makend voor een scherpe scheiding tussen mens en de natuur, tussen mens en universum en tussen mens en mens, waarbij het materiele 'ik' naast een almachtige Heer 'op afstand', een sterk middelpunt werd, zoals men ook eeuwen dacht dat de aarde het middelpunt van alles was. God was een soort koning, zoals voorheen de Romeinse keizer en alleen deze had Geest, de mens niet. Vreemd omdat Paulus ooit schreef dat de mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. Maar in de strijd van de kerk tegen sjamanisme en andere vormen van helende of gewone witte magie, ook tegen orakels, astrologie en alchemie werd de mens de geest ontnomen, dit 'bij decreet' op het concilie van Constantinopel van 869. Niet dat men daarin consequent was: hoge geestelijken bleven bij ziekte of spanningen sjamanen, orakels etc raadplegen. Ja het is bekend dat pausen een astroloog wel eens om advies vroegen, indien zij dat nodig achtten voor zichzelf, terwijl ze officieel dat kosmische diagnose-instrument, zoals Hamaker het noemt, in de ban deden als 'heidens', ja idem het enneagram-spel, de tarot en rune-kaarten. Tien jaar terug hield ik wel weekenden in Het Bergkristal in het Brabantse Haeren, waarbij we overdag verbindend wandelden in de Vennen en s' avonds spraken over een thema of soms via het enneagram gingen kijken naar ons ego-type en hoe we dat konden duiden qua kenmerken, of konden bijschaven. (Pastoors deden dat ook wel eens in de M.E. met een paar belangstellenden in het dorp in een verloren winteravond zonder dat de bisschop verderop dat mocht weten.) En

kennismaken, - er was steeds een nie-uwe groep van 15 singles van abc-Amice - deden we via het trekken en lezen van een tarotkaart, wat veel beter werkte dan opdreunen waar je vandaan komt en wat je doet.

Blij met Deepak Chopra

Hoe nu kom ik op dit alles? Het borrelt op, niet alleen omdat ik 1) in de Sterrenwacht planeten van meer dichtbij mocht zien, maar 2) omdat ik dit voorjaar in Sri Lanka was en daar weer de energie proefde van 'dat er meer is tussen hemel en aarde', veel sterker dan bij ons en 3) ik door de rel rond Deepak Chopra, de Spinoza van vandaag, er weer bij werd bepaald hoe het diverse krachten in onze cultuurgeschiedenis lukte in het westen de we zijn louter ons lichaam' of 'we zijn 'louter materie'-atmosfeer te doen ontstaan, tot in de wetenschap toe, bijv. vergetend dat er los van Renaissance en Verlichting vaak ook een ander denken en o.m. de grote natuurkundige Newton tegelijk ook alchemist was. Wat Chopra betreft, ik ben blij met hem, las en heb 10 boeken van hem. Hij was vrijdag op een zeer geslaagd Alzheimercongres in de Rai met diverse sprekers, ook staatssecretaris van Rijn was uitgenodigd, maar de fanatieke Vereniging tegen Kwakzalvers zorgde voor een 'publieke' rel met het verzoek om deze beroemde Amerikaan te boycotten, let wel deze bestsellerauteur, docent aan de universiteit van Californië en aan de Harvard Medical School. Hoe bedenk je het in deze tijd van dialoog? D. Chopra antwoordde Volkskrant 6-6: 'Deze wetenschappers zijn vastgeroest. Ze zien de mens als een mechanisch ding, dat ze kunnen bestuderen door elk onderdeel apart te beschouwen. Maar die opvatting sterft uit'. Ben het daarmee eens, een holistisch paradigma komt op. We leven in een cultuuromslag van het Dualiteitsbewustzijn, incl. het zich afgescheiden voelen van het Mysterie, naar Eenheidsbewustzijn en het zich deel voelen van het 'Al'. Binnen in ons schijnt een klankbodem te bestaan die we met alle mensen delen en waarop we gelijktijdig aangesproken kunnen worden. Rupert Sheldrake die als kwantumfysicus recent in z'n boek 'Rediscovering God' een poging doet goddelijk bewustzijn weer terug te krijgen, noemt dat het Morfogenetische Veld, anderen noemen dit het Zelf en we zullen straks zien hoe Hans Kanis het noemt. We zitten in een co-evolutie met de hele kosmos, een kosmos die we nodig hebben om onszelf te worden in wat wel heet de zelfver-werkelijking van het goddelijke principe in een veelheid van vormen', waarbij goede waarden hun ware betekenis pas krijgen in de ervaring van eenheid. Wonderbaarlijk. Ook dat het lijkt aan te sluiten bij het boek 'Kleine filosofie van het wonder' van Hent de Vries, 2015, waarin deze ons besef van ruimte en tijd ziet 'oprekken en ombuigen' door de virtualiteit, waardoor de digitale werkelijkheid een 'bijna-werkelijkheid wordt met een wonderlijke metafysische dimensie'. Of, zoals hij zegt, dat 'wonderen de wereld nog niet uit' zijn, dat niets ook in politiek/economie 'meer is wat het moet zijn'. Tenslotte nog een mooie uitspraak om over na te denken: 'Het is geen wonder dat dingen zijn zoals ze zijn. Het is een wonder dat ze NIET zijn, wat ze met hetzelfde gemak ook kunnen of hadden kunnen zijn'. Zie ook uitspraak van Einstein op m'n muur boven de tafel achter: 'Er zijn 2 manieren om het leven te leven: 1) dat er geen wonderen gebeuren en 2) dat alles in het leven een wonder is.' Dit staat naast de tegeltjesuitspraak van Fons Jansen: 'Moeilijkste huwelijk is dat met de ideale vrouw'. Voordat ik Hans Kanis het woord geef, nog paar mededelingen:

Medische wetenschap ontdekte recent immuuntherapie bij ziekten als kanker, waar alternatieve helers al lang mee werkten evenals met de biofotonen-mach ine. Zie m'n blog: m'n interview als journalist met Urszula Nowak in Ter Aar onder de wat gedurfde titel: 'Nieuwe Jomanda in de Zuid-Hollandse polder?'

Tien dagen terug woonde ik in A'dam lezing bij van Lisette Thooft, over de vrouw 'in mythen en nu': als 'onverzadigbaar' naast 'de afwezige man'.

Lucas v. Heerikhuizen versloeg dit op Zinweb.nl, waar hij tevens een journalistiek verhaal maakte van een deel van m'n openingscolumn 3 mei.

Haarlem heeft 20-21 juni een Yoga Festival, waar o.m. bekende Stine Jensen, columniste Filosofisch Magazine, een verhaal houdt over Non-Dualiteit.

Lisette Thooft leidt ook de Kring van Mythosofie, die toevallig ook nu bijeen is in A'dam om te praten over de diverse scheppingsmythen. Lid à E25,-.

15-22 aug. op Frans landgoed een filosofische vakantie. We kregen 5 folders.

Relaties zijn 'in' op dit moment, het nieuwe magazine MANTRA wijdt er het zomerthema aan, facebook en twitter zijn 'booming'. (Martin Buber zegt niet voor niets: 'Het echte leven is ontmoeting'), liever fysiek, maar ook digitaal. En het boek van Jan Geurts 'Verslaafd aan liefde' heeft al 23 drukken. Zie m'n tweet over pracht-interview Suzan Smit in Happinez met Geurts. Liefde soms verward, zegt Geurts terecht, met de 'kramp van relatie veilig stellen'.

De bijeenkomst in Katwijk over 'Soefi en Zen als twee wegen naar dezelfde innerlijke waarheid' 31-5 met 80 participanten, vond ik zeer geslaagd met sprekers o.a. de 94-jarige Witteveen, die zeer inspireerde en uit het hoofd sprak, evenals trouwens de charmante Brigitte van Baren, die ook voor ons eens sprak vanuit de visie van befaamde Willigis Jager in Benediktushof.

Filosoof Gerard Visser, kenner van Eckehart, Nietzsche en Dilthey, bleek ook in zijn afscheidscollege 29-5 'een prachtmens', twitterte ik. Zijn college ging over vrijheid, dat z.i. correspondeert met 'gelatenheid' van Eckehart. Als definitie van vrijheid gaf hij: 'Een wezen is vrij, als hij in zijn zielselement is'

Hans Kanis, ik ken je al enige tijd, onder meer van de Vereniging Osiris, die ik als voorzitter tijdelijk trok. Ook kreeg ik het klaar je eens op een jaarvergadering van De Linker Wang te doen optreden over 'Hoe meer vanuit het hart leven' ook in de politiek. Tenslotte herinner ik me een gesprek in Zwolle met je vanuit Beweging voor Geweldloze Kracht over omgangskunde in het onderwijs. Je recente boek heet: 'Ons leven en de Bron'. Trots zijn we, dat je er bent: 'the floor is yours'

(dr. Hans Feddema is antropoloog, historicus, polemoloog en publicist)

Naschrift

Het werd een boeiende middag, waarin Hans via modellen op de 'flapover' en ook via film zijn visie over levenskunde, wat hij ook ziet als ervarings- of welzijnskunde uiteenzette en onderbouwde. Ook hoe we ons lagere bewustzijn, - waarin angst, controle, vergelding en 'nooit genoeg' nogal een rol (kunnen) spelen en waar hindernissen als 'negatief zelfbeeld', stress, vaste overtuigingen en onverwerkte emoties kunnen 'blokkeren' -, om kunnen zetten naar een hoger bewustzijn. Een bewustzijn, waarin we beseffen 1) meer te zijn dan ons ego, (maar) 2) 'de waarnemer' van onszelf te zijn en 3) via ons hart verbonden te zijn met de kosmos en dus met het goddelijke, een bewustzijn, waarin waarden als vertrouwen, liefde, loslaten, vergeving en dankbaarheid hoge ogen gooien. Een levendige discussie was het gevolg, die werd voortgezet tijdens de gezellige 'borrel' na afloop beneden